

Comisia pentru petiții

25.10.2021

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 0409/2021, adresată de K. R., de cetățenie britanică, privind presupusul tratament inegal al rezidenților UE care nu sunt maltezi și al cetățenilor maltezi în ceea ce privește accesul la asistență medicală în Malta

1. Rezumatul petiției

Petiționara invocă o posibilă încălcare a legislației UE în Malta în ceea ce privește accesul la tratamentul spitalicesc pentru cetățenii maltezi și cei ce dețin o altă cetățenie a UE. Petiționara subliniază discriminarea pe motiv de cetățenie, deoarece spitalul principal al insulei solicită tuturor cetățenilor UE să își prezinte fișele de salariu ca dovadă a contribuțiilor la sistemul de securitate socială din Malta pentru a putea beneficia de tratament, în timp ce cetățenilor maltezi li se cere doar să își prezinte cărțile de identitate, indiferent dacă au contribuit sau nu la sistem. Ea consideră inacceptabil că dreptul tuturor cetățenilor la serviciile de sănătate nu este garantat în condiții egale și că cetățenilor non-maltezi li se cere să prezinte ultima fișă de salariu disponibilă pentru a putea beneficia de tratament. Prin urmare, petiționara solicită intervenția instituțiilor UE pentru a pune capăt acestei practici ilegale.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 26 iulie 2021. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 227 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 25 octombrie 2021

Observațiile Comisiei

Pe baza informațiilor primite de la petiționară, se pare că furnizorul maltez de servicii medicale (Mater Dei) solicită ca toți cetățenii UE să prezinte fișele de salariu drept dovadă că au plătit contribuții în Malta pentru a putea beneficia de orice tratament, chiar și în cazul unui tratament de urgență, în timp ce cetățenilor maltezi li se cere doar să își prezinte cărțile de identitate,

indiferent dacă au contribuit sau nu la sistem.

Ca observație preliminară, Comisia dorește să reamintească faptul că legislația UE în domeniul securității sociale prevede coordonarea, și nu armonizarea sistemelor naționale de securitate socială din statele membre, inclusiv din statele SEE și din Elveția. Cu alte cuvinte, fiecare stat membru este liber să stabilească particularitățile sistemului național de securitate socială, inclusiv prestațiile pe care le oferă, condițiile de eligibilitate, modul de calcul al prestațiilor și cotizațiile care trebuie plătite. Legislația UE, în special Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială¹, stabilește norme și principii comune care trebuie respectate de către toate autoritățile naționale atunci când aplică legislația națională. Aceste norme garantează că aplicarea diferitelor legislații naționale respectă principiile de bază ale egalității de tratament și ale nediscriminării. Procedând astfel, se asigură că aplicarea diferitelor legislații naționale nu afectează în mod negativ persoanele care își exercită dreptul la liberă circulație în interiorul Uniunii Europene.

Trebuie remarcat faptul că aceste norme se aplică exclusiv în cazul sistemelor publice de securitate socială și, prin urmare, numai pentru tratamentele medicale oferite în cadrul sistemului public de sănătate. Normele nu se aplică, în schimb, în sectorul privat, cum ar fi în cazul îngrijirilor medicale dintr-un spital privat.

Trebuie subliniat faptul că statele membre își păstrează competența de a stabili condițiile și procedurile administrative naționale pentru a acorda prestații de securitate socială. Cu toate acestea, conform articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, persoanele cărora li se aplică prezentul Regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse acelorași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții respectivului stat membru. Cu alte cuvinte, resortisanții maltezi nu ar trebui să beneficieze de un tratament mai favorabil în comparație cu cetățenii UE, ai SEE sau ai Elveției care nu sunt maltezi. Aceleași condiții de eligibilitate pentru prestațiile în natură în caz de boală prevăzute de legislația malteză sunt valabile pentru toate persoanele asigurate, indiferent de cetățenia lor.

În acest context, cetățenii din UE, precum și cei din SEE și Elveția, care își desfășoară activitatea în Malta și sunt asigurați acolo, au dreptul, indiferent de naționalitatea lor, la asistență medicală în aceleași condiții ca și resortisanții statului membru respectiv. În plus, aceeași regulă se aplică persoanelor care au reședința în Malta, dar care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru. Datorită documentului portabil S1, ei beneficiază de sistemul maltez de sănătate ca și cum ar fi asigurați în statul respectiv și, prin urmare, sunt supuși acelorași cerințe atunci când solicită un tratament medical.

Cetățenii UE (precum și cei din SEE și Elveția) care locuiesc doar temporar în Malta au dreptul la asistență medicală necesară în aceleași condiții ca și persoanele asigurate în țara respectivă. Documentul care certifică faptul că o persoană are dreptul la asistență medicală necesară (și nu doar la asistență medicală de urgență) în cadrul sistemului public de sănătate este cardul european de asigurări sociale de sănătate (CEASS).

¹ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (Text cu relevanță pentru SEE și pentru Elveția), *JO L 166, 30.4.2004, pp. 1–123*.

Concluzie

Având în vedere cele de mai sus, se pare că cetățenii din UE (precum și cei din SEE și Elveția) non-maltezi nu sunt tratați în mod egal cu cetățenii maltezi în ceea ce privește documentele justificative care trebuie prezentate furnizorului public de asistență medicală înainte de a beneficia de un tratament medical.

Prin urmare, Comisia a contactat autoritățile malteze pentru a obține informații suplimentare cu privire la această chestiune și pentru a se asigura că principiul egalității de tratament, prevăzut la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, este respectat în cazul cetățenilor din UE (precum și a celor din SEE și Elveția) non-maltezi care își au reședința sau locuiesc în Malta.

Comisia va informa Parlamentul European cu privire la evoluția situației.